



نظام اجتماعی

۳. امنیت عمومی و دوری از هرج و مرج

حفظ امنیت عمومی مردم و مبارزه با هرج و مرج از وظایف مهم حکومت اسلامی است تا اختلال نظام که از مفساد بزرگ است پیش نیاید. امام رضا (ع) یکی از ابعاد امامت را به سامان آمدن نظام مسلمانان، صلاح دنیا و عزت مؤمنان دانسته است. تحقق این امور در گرو امنیت همه جانبه برای مردم است.

رسول خدا (ص) می فرماید: هرکس برای ترساندن مسلمانی با نگاه تند به او بنگرد، خدا در قیامت که پناهگاهی جز پناه او نیست او را می ترساند؛ همچنین آن حضرت به نقل از خدای متعالی فرمود: هرکس به دوست من اهانت کند [و از وی سلب امنیت کند]، به جنگ با من برخاسته است. در حدیث آمده است که مسلمان را نترسانید، زیرا ترساندن مسلمان، ستمی بزرگ است.

امنیت جانی و مالی: حضرت امیر (ع) در نامه ای به یکی از عوامل جمع آوری مالیات می فرماید: با تقوای خدای بی شریک برو و هیچ مسلمانی را مترسان و از ملک او اگر خوشایند او نیست عبور نکن و بیش از حق خدا در مالش از او نگیر. وقتی به قومی رسیدی نزدیک آب آن ها فرود آی و به خانه هایشان نرو. به آهستگی و متانت به سمتشان برو، به نزد آنان که رسیدی بر آن ها سلام کن ولی تحیت تو ناقص و ابتر نباشد. سپس به آنان بگو: بندگان خدا! دوست و خلیفه خدا مرا به سوی شما فرستاده تا حق خدا را از اموال شما بگیرم. آیا در اموال شما حق خدا هست که آن را به ولی او بپردازید؟ اگر کسی گفت: نه، به او رجوع نکن و اگر کسی گفت: هست، همراهش برو بدون اینکه او را بترسانی یا تهدیدش کنی.

امنیت حیثیتی و آبرویی: رسول خدا (ص) فرمود: هرکس به دوست من اهانت کند مرا به جنگ خود خوانده است؛ همچنین آن حضرت فرمود: هر کسی بنده مؤمنی را خوار کند خدا او را خوار می کند.

امنیت حریم خصوصی افراد: رسول خدا (ص) فرمود: اگر تو در پی کشف اسرار و لغزش های مردم باشی آنان را به فساد کشانده ای، یا نزدیک است آنان را فاسد کنی.

ابن عباس به نقل از پیامبر (ص) می گوید: هر کس به سخن گروهی گوش فرا دهد که آنان این کار را خوش ندارند، روز قیامت در گوش های او مسی گذاخته ریخته می شود.

حضرت امیرمؤمنان (ع) فرمود: بدترین مردم کسی است که از لغزش های دیگران در نمی گذرد و اسرار آنان را نمی پوشاند؛ نیز فرمود: کسی که از دیگران عیب بجوید، خدا عیب هایش را آشکار می کند.

کیفر ایجاد نا امنی: رسول خدا (ص) فرمود: اهانت و بدگویی به مؤمن، فسق و جنگیدن با او کفر و غیبت کردن از وی گناه خدای سبحان و حرمت مالش مانند حرمت خون اوست. امام صادق (ع) فرمود: هرکس به اندازه یک کلمه به زبان مؤمنی کار کند در حالی خدای خود را دیدار می کند که بر پیشانی او نوشته است ((آیس و نا امید از رحمت خدا)).

امام صادق (ع) فرمود: هرکس، مؤمنی را از سلطانی بترساند که از او آزار خواهد دید، گرچه آزاری نبیند در جهنم خواهد بود و اگر آزار دید، همراه با فرعون و دودمان فرعون در جهنم خواد بود؛ همچنین آن حضرت فرمود: هرگاه فردی به برادر مؤمنش اَفْ (تندی اندک) بگوید از حریم ولایت و دوستی او بیرون رفته است.

برگرفته از مفاتیح الحیة اثر آیه اله جوادی آملی

معاونت دانشجویی و فرهنگی دانشکده فناوری های نوین پزشکی